

Da en tamilsk familie kom til 1987'ernes Hejnsvig

Fredag den 3. april 1987 flokkedes beboere fra Hejnsvig til lufthavnen i Billund for at byde den tamilske familie Raguleswaran fra Sri Lanka velkommen til et nyt liv i Hejnsvig. Familien faldt hurtigt til og blev set som et mønstereksempel på vellykket integration.

HISTORIE

Af Louis Bülow, Aarhus, Historiker og forfatter

HEJNSVIG: Forgangne tiders golde og endeløse hedelandskaber havde igennem århunderder tvunget landsbyen Hejnsvigs forfedre til en barsk og slidsom kamp mod den nojsomme natur for bare at klare sig igennem. Helt ind i sjælen var landsbyen rundet af stovte bønder og ægte missionsfolk, og overlevelse lå dybt forankret i det lille landbosamfund.

Det at bekæmpe uret, tyran ni og undertrykkelse lå de seje Hejnsvig-folk i blodet, ligesom kaldet til at tage værdigt imod mennesker i nød på flugt fra krige, konflikter og hungersnød.

Lad os da skrue tiden tre årtier tilbage til engang firserne, hvor Hejnsvig på smukkeste vis levede op til sit kald om at behandle medmennesker som sin næste. Fredag den 3. april 1987 flokkedes beboere fra landsbyen til lufthavnen i Billund for at byde familien Raguleswaran fra Sri Lanka velkommen til et nyt liv i Hejnsvig.

Da råbet "Velkommen til Hejnsvig" gjaldede i ankomsthallen, fæstnede ordene sig i sindet for altid hos en taknemmelig tamilsk familie, der var flygtet fra blodig borgerkrig med folkedrab og massakrer. Alt havde de mistet – tilværelse, kultur, familie, slægt, venner, værdier – for at søge beskyttelse i den helt anden ende af verden i et rækkehus i Hejnsvig.

Det er kun få uger siden, at man på Facebook kunne læse sonnen Sangeeavan Raguleswarans gribende beretning omkring modtagelsen og livet i Hejnsvig: "For præcis 30 år siden modtog et modigt, stærkt og smukt Danmark min mor og mig..."

Sangeeavan Raguleswaran med sin mor. Privatfoto

Modigt, stærkt og smukt Danmark kan retteligen læses som et modigt, stærkt og smukt Hejnsvig. Sangeeavan har billeder fra den aften i april 1987, hvor hans mor og far i Hejnsvig så hinanden for første gang i mange måneder:

"Kærligheden mellem min far, mor og mig lyser klart fra de billeder, men lige så klart lyser de mange varmt deltagede danske ansigter, som ikke var bange for os – de fremmede."

Modtaget vel af landsbyen

I landsbyen ville man lede forgæves efter velmenende hattedamer og fromme godhedsprædikanter. I stedet blev Sangeeavan og hans familie – de fremmede – behandlet med anständighed og socialt ansvar. Her var der ikke noget med os – eller dem. Det var ikke solidaritet og samfundsind, der stod for skud. Fordomme, intolerance og hverdagsracisme, der ellers var ved at snige sig ind i alle samfundslag og i alle kroge af det ganske land, var en sjældenhed.

Vibeke Overgård Pedersen var kun en lille pige på 10 år den gang i april 1987, da hun var med i lufthavnen i Billund for at tage imod Sangeeavan Raguleswaran, der kom til ankomsthallen på

Julen fejres i familien Raguleswarans hjem i Hejnsvig. Privatfoto

Jul i Danmark

Som noget af det allerførste lærte de af familien Møberg, hvordan man hyggede sig i datidens Danmark og fejrede julen med faste traditioner, efterhånden mejslet i granit. Hejnsvig blev Sangeeavans barndomsland, og med en helt neskesyn og mine værdier. Værdier, jeg har forsøgt at give videre til mit barn."

Også Lisbeth Hagedorn har tilføjet en kommentar: "Jeg er stolt over at være barnefødt og opvokset i Hejnsvig, og at der stadig fin-

"Kærligheden mellem min far, mor og mig lyser klart fra de billeder, men lige så klart lyser de mange varmt deltagede danske ansigter, som ikke var bange for os – de fremmede."

Dansk kontaktfamilie

Sangeeavan Raguleswarans far var næst til Hejnsvig flere måneder før den øvrige familie, og straks ved ankomsten fik han en lokal kontaktfamilie genen Dansk Flygtningehjælp – Dina og Ove Møberg og deres tre børn.

I fire generationer – igennem godt 100 år – har Møberg-familien drevet landbrug fra Klinkgård ved Hejnsvig, og Sangeeavan legger ikke skul på den store betydning, de har haft for hans egen familie: "Dina og Ove blev min fars venner, værere og vejledere. To solide klipper ..."

Raguleswaran-familien etablerede sig dengang for 30 år siden i Hejnsvig, og Sangeeavan fortæller, at præcis "ni måneder efter vores genforening kom min lillebror til verden. Og yderligere to år senere kom min anden bror. Vi voksede op i et rækkehus, hvor mine forældre fri for frygt turde lade os lege udenfor med de andre børn. Som en helt naturlig ting kunne mine forældre sende os i skole og lykkeligt mærke vores fremtid langsomt blive sikret."

Familien faldt således hurtigt til i den lille by og blev set som et mønstereksempel på vellykket integration – forbundet med både Hejnsvigs som familiens mod og vilje til gensidigt at komme hinanden fordonsfrist i møde – at blive hinandens næste.

Privilegeret liv

Forældrene, der stadig bor i Hejnsvig, købte dengang hus i by-

des omsorgsfulde og kærlige medmennesker. Nu rejser jeg til Malawi i morgen og vil selv bidrage med et godt eksempel."

Karin Møberg sidder med de små purke broderen Thomas og Sangeeavan.

Privatfoto

Jul i Danmark

vidunderligt opvækst i bagagen holdt han af julen som glædens tid med dens fortættede stemning af nærvær og tryghed.

En taknemmelig Sangeeavan

sender også med et glimt i øjet en tak til Dina for at have kert "min mor at smøre madpakker med leverpostej og rullepostej, så vi ikke

kan sad med ris og stærkt duftende tilbehør i frilvarteret".

Familien danske bedstemor, Petrea, bliver takket for trofast hver morgen i seks år at have stået klar med yatzy og hjemmebagte småkager, ligesom Agnes og Svend fremhæver for deres utallige – utilsigtede – integrationstiltag i form af rødkål, medisterpølse og asier.

Privilegeret liv

Forældrene, der stadig bor i Hejnsvig, købte dengang hus i by-

"

For præcis 30 år siden modtog et modigt, stærkt og smukt Danmark min mor og mig ...

SANGEEAVAN RAGULESWARAN PÅ FACEBOOK

Sangeeavan med kage i anledning af 30-året for ankomst til Hejnsvig. /Privatfoto